

עין משפט
נר מצוה

קצו א חיי פ"ב מהל' תשיל
הלכה א:
קצו ב חיי פ"א מהלכות
מסורות הלכה ג:
קצו ג חיי פ"ג מהל' תשיל
הלכה ג:
קצו ד חיי פ"ד מהל' מסורות
הלכה ד:
קצו ה חיי פ"ה מהל' מסורות
הל' ו:
קצו ו חיי פ"ו מהלכות ממדין
ומוסות הלכה ז:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ומחזיקו דכ"ע ס"ל לא מקנע וכו' לא משתר לחם בכבשים אלא ריש וכו' משתר לחם בכבשים אכל מריקה שלא לשון לא וכדלעיל אליבא דרבי הס"ד ואח"כ מ"ה וריקת פיגול כו' אחת איכא למיסרך וריקת:

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]

אל הוקדשו אבל לאחר זיוקה
הנחן לא שיבא ברו דלא כבשר
שלא לשמח טורי: פו' דמו ובי
כספיה כל כנ' כנ' יצא אלא
אלא: כנ' דליכא טיגול אי זריק
פן ביה. וכלל מקדשי' אי דברנן
מקדשן ונחבתי לא איפשיטא אלמ
כסא' ומות השנה דפסול לשמ
דגא לא נראה לשמ: הסיד ונח
הימא שיחא פי גופא דבר אבל
לא אשבוין דאיתחבתי ודלויס
לא: פנ' ומנין. פי ולחבי לא אמ
ודייל חתופ לוי כמני עשה ולמ
כל חלה עם שלשה חברותה זו

אחר הצות שעשיתייר אחר זמן יש
כל

יִתְנֶן אֱלֹהֵינוּ

רַתְּנָן אינארי קדשים קרים בו' מימיה דלג מייחי יראא דתנן נשר
קדשי קדשים שיאל לפני זריקת דמים רבי אליעזר אומר וכו':
שיבול. מפרש התם כהנאחא כשר כך הרנאחא פסול ומה הרנאחא
כשר עד שיחברנו כל מחיריו וכו' וטמא הוצרך לטהורם

וְיִיחִינָם עֲלֵיהֶם מִשּׁוֹם טוֹמְאָה שֶׁאִין
יִשְׁמַר לֹא וְיִשְׁמַר יִלְךְ מִלּוֹל מִטְּמֵא:
קִבְעָה אֵלֶם בְּנֵי־הָאֵלֶם. כִּי כִסַּר
אֲלֵנָה כְּנֻפִּיהָ דִּבְחָה דִּמִּי
הִכָּה נָמִי כִּיּוֹן דּוּחָה יִשְׁמַר בּוֹרִיקָה שֶׁלֹּא
יִשְׁמַר לֹא־נָמִי כִּיּוֹן דְּכֻפִּיהָ דִּבְחָה דִּמִּי
זֶה לִמְחֹלָה לִמְחֹלָה אֲמֵרִין קִבְעָה לֹא
אֲלֵנָה שֶׁלֹּא כִּי בְּנֵי־הָאֵלֶם:
וְיִיחִינָם עֲלֵיהֶם מִשּׁוֹם טוֹמְאָה שֶׁאִין
יִשְׁמַר לֹא וְיִשְׁמַר יִלְךְ מִלּוֹל מִטְּמֵא:

[illegible]

לשמו וכשר שלא
צות דאינו כשר לש
הבי קא אמינו יש
ונדחה מלשמו ואינו
לשמו ולא והרי פסו
ימות השנה ^(א) (קורם)
יש לך דבר שניאיה
ונדחה מלשמו ואינו
שלא לשמו ולא והרי
ברחמנא קרייה ואל
כבשים על ארבע חלות

ספרן שפיר ומשי דלעס שלמים גמי לשמה מיקרי והילקן לא מופסלא
 והכי אבל לעס חודה פסול דלא הייזנא להם ואפי' ה' בנסח דלא
 געי עקירה הכא שאני דכנר נשחטה^א (לעס חודה משה"ה צעי עקירה):
מושרש שיתם מהו ומנעין. למא דמוקו לא כרזי לרין לומר שאמר
 כולם דלא ידעין הי' אקדש וזמיה דכרזי דכונתיה שחמך
 נשחטה איירי א"כ לימא חזוקא את הדס עליהן דמוזכיר מטופה דלא
 ריקן ועוד דלשונא לא משמע שיקף דה' ונראה לפרש נוטל אחת ה'א
 ממין השלל אחרות עממן וז' אחר וכן נבניה וכן בשלישית וכן
 ברביעית השתא אורי' לן שצריך לעס יוקף דה' צנת אחת כדי שיהי'
 ניכר שלא חזק הדס רק על השמים:

שאר ימות השנה כשר לשלמים ב' תמיד נשחט (פסחים דף טז ע"ב): **ספח**
 לשלמים (ב"י): **שנראה לשמו**. כגון הכך כנשים קודם אבידת הילום: **ונדח**
 היום נדחה מלשמו וכשר לשלמים: **וסרי פודה**. דאמן נחלי פירקני (ד' מו).
 הנה הכא נשחטה לשמו ונדחית מלשמו וכשרה שלא לשמו: **עוד רחמנא קרי**
 קרי פודה מרבי בלא להם ומעולם לא נדחה מלשמו: **ומיזיל**. עוד הכנשים

[illegible]

טען פסט דראה ונחה ואינו בשם לשמו וכשר שלא לשמו דראה לשמו דרינו בין הערבים ואם
אין וכשר שלא לשמו ואינו ראוי לשמו דכתיב משחתם יצא לחמה הים יורד שלא לשמו חיה

התכלת פרק רביעי מנחות

קדשים קלים. ממון בעלים הן ואין בהן א' מעילה אלא באימורים
בדאמרינן כה' כל הבשר כסופו (חולין קף). כל חלב לה' ויחקה ג' לרבות
באימורים קדשים קלים למעילה: **אין מועלין בהם.** דלא א"ל מעילה בהו
הו זריקה בדרך אותם לחלק בזהו דאין מועלין לזווא פשיטא
ומי לית איהו זריקה דהא פסולת הו כבד א"ל:

ים שיצאו לפני זריקת
אין מועלין בהן ואין
נול ונותר וטמא ר"ע
בין עליהן משום פיגול
ות פיגול כעשה לחם
זריקה שלא לשמוה נמי
למא חרומא אמרינן
תחוקף לה רב פפא
אבראי פליגי דילמא
לא פליגי דאין זריקה

עוילינהו פליגי דרכי
אמר שחיטה מקדשא
בר' אלעזר בר' שמעון
ואל מ'פסלי ביצא
ולמא ר"ע כרבי ס"ל
לח' ו' היינו דקאמר
שחיטה ואתיא זריקה
אי אמרת בר' אלעזר
וביחא לא מקדשא
א' ויהאמר רב גידל
אינה מביאה ליד
י' מעיל' אינה מביאה
קדשים קלים ו' ואינה
זר קדש קדשים ו' לאו
כ' כעא מיני' ר' ירמ'
ששחטנו לשמן ואבר
שלא לשמן להחיר
שן דבר שאינו כשר
ולא ודרי' הפסח קורם
ו' וכשר שלא לשמו
דבר שנראה לשמו
הר' לשמו וכשר שלא

אִכָּה לְמוֹסֶדֶךְ כִּדָּוָה וְרִיקוֹס מִיוֹג מִי
מִקְדָּשָׁא. לְמִקְדָּשׁ מִכְּיוֹנֵי אֵל לֹא קָדֹשׁ
מִתְקַרָּא בְּשִׁמּוּשׁוֹ: (כ"ה) דְּלֹאמַר כִּי יִדְּרָל
וְרִיקוֹס מִיוֹג אֵינֶה מִכְּיוֹנֵי לֵידֵי מַעֲלֵה.
כִּלְמוֹדִי קָדָשִׁים מִכְּיוֹנֵי דְּמִמּוֹן בְּנֵי
הָאֵל דְּלִית בְּכוֹ מַעֲלֵה דְּלֹא קִרְיָנָא בִּיה
מִקְדָּשִׁי בִּי"ש עַד לְאַחַר וְרִיקוֹס דְּהוֹבֵר
בְּשַׁר הַדְּיוֹט וְחֹבֵל בְּנֵי שִׁמּוֹ דְּקִרְיָנָא
בִּיה כִּי לֹא קָדֹשׁ בִּי"ש וְרִיקוֹס
וְהַשְׂאֵר

סיפור לא מקצט בקדושה למעול בהן דלא זריקא כשרה היא: ואיני
 יוצאה מיד מעילה ^(בכשר דקדש) דמיון גבוה הם ממילא ויש
 בה מעילה קודם דזריקתה דהויה (בכשר מיד ממילא
 כשרה ומחזרה להכניס ואחר מתכבת מעילה (דף ק"ג לחמ"ד)
 יהיה ע"כ שיש לו שעה היתר להכניס אין מועילין בהן וכל שאין לו
 שעת היתר להכניס מעילין בהן כך זריקתה סיפור לא מספק זהו מיד
 המעילה אלא לא זריקא היא ונבי כבשי עזרת נמו כיון דלאו זריקא היא
 הויה מוקדשת להו ויהי מקצתה להו כפינו: ^(דף ק"ג) אלו יאוסב כן גידול
 כבתיה ^(דף ק"ג) כפי"ק דמעילה ^(דף ק"ג): מהו שזירוק דמן שלא לשמן. אלא
 לשלשם שלמים להחיר דמן כחליה ודחיל לשמן קולא הוה זריקא דלאחר
 לנעיל (דף ק"ג). הכל מודים שאם החוקק אין לוה מעכבין אין עתה ויש
 שם חלוס. הויה ^(דף ק"ג) על ארבעה עשר אינו שר לשמו דע בין שפירוס ויבשר
 ושלשמו. לאחר אבידת הלחם ^(דף ק"ג): פסח אחר חלוס. נראה לשמו וכשעבר
 שחטתה ופרת לחמה הדס זרק לשם שלמים ובכשר ואכל וירי דרבי לא יא
 ששחטתה שולמיו (ויקרא) ^(דף ק"ג) כחלום לעיל (דף ק"ג). אם שלמים אכר בלא אכל
 כבשי עזרת מעילה מופיע ושוטתיו וכלום פס' לו במחמתו ^(דף ק"ג):
 אלא ששחטתה שולמיו (ויקרא) ^(דף ק"ג) כחלום לעיל (דף ק"ג). אם שלמים אכר בלא אכל

[illegible]

מסורת השי"ם

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]